

Σκηνή 1η

Η ΜΑΜΑ ετοιμάζει φρουτόκρεμα. Κάθεται μπροστά από ένα καροτσάκι και ταΐζει το μωρό που είναι μέσα.

ΜΑΜΑ: Μια μπουκιά για τη μανουλίτσα, μία για το μπαμπακούλη. Μπράβο το αγόρι μου. Μία για τη μανουλίτσα, μία για τον... Δε θες για το μπαμπακούλη; Καλά κάνεις, μη φας για το μπαμπακούλη. Να δω καμιά μέρα τι θα πει ο μπαμπακούλης αν γυρίσει και δε μας βρει εδώ. Άστον τον μπαμπακούλη αγάπη μου, μαζί θα κάνουμε παρέα εμείς. Ε, καμάρι μου; Θα τον αφήσουμε μόνο του, να μάθει αυτός. Έτσι δεν είναι άντρα μου; Άνοιξες το στόμα; Θα το φας όλο; Μπράβο την αγάπη μου, το θησαυρούλι μου, το αστέρι της μανούλας του, το καλύτερο παιδί του κόσμου. Μία για τη μανουλίτσα κι άλλη μία για τη μανουλίτσα. Τι αντράκι έχω εγώ! Παληκάρι μου, λεβέντη μου, να σε καμαρώσω και γαμπρούλη!

Σκηνή 2η

Εσωτερικό πολύ παλιάς εκκλησίας που μοιάζει εγκαταλελειμμένη. Ακούγεται να σφυροκοπάει ο αέρας απέξω. Ένας νεαρός άντρας, ο ΞΕΝΟΣ, κοιμάται πάνω σ' ένα στασίδι. Η πόρτα της εκκλησίας ανοίγει. Ο ΞΕΝΟΣ ξυπνάει απότομα, πετάγεται τρομαγμένος και κρύβεται παραδίπλα.

Μπαίνουν μέσα η ΝΥΦΗ και ο ΓΑΜΠΡΟΣ, ένα νεαρό ζευγάρι γύρω στα 30. Η ΝΥΦΗ φοράει ένα νυφικό σε κακή κατάσταση, από πάνω ένα λεπτό μαντό και είναι τυλιγμένη στο παλτό του ΓΑΜΠΡΟΥ που είναι γεμάτο χιόνι. Ο ΓΑΜΠΡΟΣ είναι βρεγμένος ως το κόκαλο, το κουστούμι του στάζει. Και οι δυο έχουν χιόνι στα μαλλιά τους. Η ΝΥΦΗ κρατάει ένα νυφικό ομπρελίνο που είναι μούσκεμα.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Έλα αγάπη μου. Ένα ένα βηματάκι. Μπράβο το κορίτσι μου. Δώσε μου το χεράκι σου να σε βοηθήσω. Δε θες να σε βοηθήσω; Όπως θες μωρό μου. Μπράβο το καμάρι μου, το αστέρι μου. Τι γυναίκα έχω εγώ!

ΝΥΦΗ: Ννα ννα κκα κα κα-

ΓΑΜΠΡΟΣ: Να κάτσεις αγάπη μου, έλα, φτάσαμε.

ΝΥΦΗ: Κκκκρυ κρυ-

ΓΑΜΠΡΟΣ: Ησύχασε, μη μιλάς. Δώσε μου την ομπρελίτσα σου, στάζει. (φωνάζει προς την είσοδο) Μαμά! Έρχεστε;

ΝΥΦΗ: Μμμμη ττττο ομπρελί-λι-

ΓΑΜΠΡΟΣ: Θα το στεγνώσω και θα στο ξαναδώσω. Έλα πιο κοντά στο καλοριφέρ να ζεσταθεί το κοκαλάκι σου.

Η ΝΥΦΗ φτερνίζεται.

ΝΥΦΗ: Πππππάγωσα. Πνευμμμονία θα πάθω. Θα πππε-θάνω.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Σε λιγάκι θα νιώθεις καλύτερα μωρό μου.

ΝΥΦΗ: Μη με τρίβεις, πονά να ω. Α, Α, Α.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Πρέπει να κυκλοφορήσει το αίμα, γλυκιά μου. Κουνήσου λιγάκι, τρίψε τα χέρια σου. Κάνε χου, χου, πάμε μαζί. Χου. Χου.

Η ΝΥΦΗ ξεσπάει σε λυγμούς.

ΝΥΦΗ: Το το-

ΓΑΜΠΡΟΣ: Το παλτό; Να το βγάλουμε.

ΝΥΦΗ: Το το μμμμ-

ΓΑΜΠΡΟΣ: Το μαντουδάκι; Βγάλτο κι αυτό, έχεις δίκιο μούσκεμα έγινε.

ΝΥΦΗ: Το το μμμμωρό μου! Το 'χασα. Παγάκια θα χει γίνει.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Το μωρό είναι μια χαρά, ζεστό ζεστό μες στην κοιλίτσα σου, τίποτα δεν κατάλαβε. Το αφιλότιμο.

ΝΥΦΗ: Μη μιλάς έτσι. Γρουσούζη. Εσύ φταις.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Εγώ; Μισή ώρα έσπρωχνα το αμάξι μέσα στο χιόνι και στις λάσπες και τώρα φταίω κι από πάνω;

ΝΥΦΗ: Χίλιες φορές σου το πα. Όχι στις 13. 13 βγαίνουν τα φαντάσματα. 13 έπεσε η Πόλη. 13 Δεκέμβρη γνώρισα τη μάνα σου. Έπρεπε να φτάσουμε μέχρι εδώ για να με πιστέψεις;

ΓΑΜΠΡΟΣ: Αναποδιά μωρό μου.

ΝΥΦΗ: Αναποδιά; Εμείς κοντέψαμε να θαφτούμε ζωντανοί μέσα στο χιόνι.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Εσύ επέμενες για Φλεβάρη.

ΝΥΦΗ: Και τι να κάνω; Να περιμένω το καλοκαίρι να φτάσει η κοιλιά μου μέχρι την Αγία Τράπεζα ή να ντύσω το μωρό μπουμπουνιέρα και να το φέρω;

ΓΑΜΠΡΟΣ: Είδες; Νιώθεις κιόλας καλύτερα. Ξαναβρήκες το χιούμορ σου.

ΝΥΦΗ: Πάνε όλα, χάθηκαν. Ξεφτιλίστηκα. Και να σκεφτείς πως όλο αυτό το κάναμε ακριβώς για να αποφύγουμε το ρεζιλίκι.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Μη συγχύζεσαι στην κατάσταση σου.

ΝΥΦΗ: Κοίτα πως κατάντησα. Πάει το ομπρέλινο. 120 ευρώ κάνει αυτό το ομπρέλινο. 6 Σβαρόφσκι έχει πάνω του.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Είχε.

ΝΥΦΗ: Τι γουρούνι που είσαι.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Δεν είναι κανένας Χριστιανός εδώ;

ΝΥΦΗ: Πού είμαστε; Το μέρος αυτό μοιάζει να έχει ξεμείνει από το 1821.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Σημασία έχει ότι είμαστε μέσα.. Εσύ δεν ήθελες ένα γραφικό εκκλησάκι; Να λοιπόν τι μας έκλεισε η ξαδέρφη

σου.

ΝΥΦΗ: Πάνε και τα γάντια μου. Μούσκεμα.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Μαμά! Τι κάνετε τόση ώρα;

ΝΥΦΗ: Κουρέλι το νυφικό μου. Σκίστηκε και η δαντέλα στην πλάτη.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Εσύ δεν ήθελες ξώπλατο;

ΝΥΦΗ: Αν πεις μια λέξη ακόμη θα το σκίσω εντελώς και θα κρεμαστώ μ' αυτό.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Ρούλη! Μαμά! Είστε καλά;

ΝΥΦΗ: Και σταμάτα να φωνάζεις το μπαμπά μου Ρούλη.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Ολόκληρο είναι πολύ μεγάλο. Πεθερούλη...

ΝΥΦΗ: Μπράβο. Υπέροχη ώρα για αστεία. Έξοχη. Καταπληκτική. Αλλά βέβαια, εσένα δε σ' ενδιαφέρει. Δε σε νοιάζει. Ένας γάμος είναι απλά, έτσι δεν είπες, ένας γάμος είναι απλά να τον κάνουμε να τελειώνει, ένας γάμος ανάμεσα στους χιλιάδες γάμους που γίνονται κάθε γαμο-χρόνο.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Μην ταράζεσαι. Και μη βρίζεις εδώ μέσα.

ΝΥΦΗ: Είμαι η νύφη. Αυτή είναι η σημαντικότερη μέρα της ζωής μου και θα ταράζομαι και θα βρίζω όσο θέλω. *(Καθώς χειρονομεί σκίζεται κι άλλο κομμάτι από τη δαντέλα)* Θέλω να πεθάνω.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Μαμά! Ρούλη! Πού είστε;

ΜΑΜΑ: *(απέξω)* Ένα κερύ να ανάψω κι έρχομαι παιδί μου. *(Μπαίνει μέσα η ΜΑΜΑ, γύρω στα 60).* Ήρθε η Δευτέρα Παρουσία! Τι κάνεις εκεί;

ΓΑΜΠΡΟΣ: Βγάζω το πουκάμισο και τα παπούτσια μου.

MAMA: Μέσα στην εκκλησία; Θου Κύριε φυλακή το στόματί μου! Τι ρεζιλίκια είναι αυτά;

ΓΑΜΠΡΟΣ: Θα πουντιάσω. Τα πόδια μου έχουν ξυλιάσει. Μισή ώρα έσπρωχνα το αμάξι.

MAMA: Όλοι μας σπρώχναμε. Αλλά κρατάμε την αξιοπρέπεια μας.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Ναι, αλλά εσείς σπρώχνατε μέσα από το αμάξι.

ΝΥΦΗ: Στο σπρώξιμο. Εκεί θα σκίστηκε το νυφικό μου.

MAMA: Σκίστηκε το νυφικό σου;

ΝΥΦΗ: Σε τρία κομμάτια. Όλη η δαντέλα στην πλάτη.

MAMA: Η δαντέλα; Ποια δαντέλα; Η δαντέλα που σου χάρισα; Που μου χάρισε η θεία μου; Που της την είχε χαρίσει η προγιαγιά της;

ΝΥΦΗ: Η δαντέλα ήταν παμπάλαια και καταταλαιπωρημένη, Μητέρα. Σας το είχα πει.

MAMA: Η δαντέλα ήταν φρέσκια και δροσερή σαν παρθένα. Στο πλυντήριο την έβαλα στους 90 και δεν έπαθε τίποτα.

ΝΥΦΗ: Τώρα έπαθε. Πώς θα με δουν έτσι;

MAMA: Για να σε δουν πρέπει πρώτα να έρθουν. (στον ΓΑΜΠΡΟ) Παρ' τους τηλέφωνο. Το θείο Κώστα, να δεις που είναι. Αυτός ήταν από πίσω μας στο κομβόι. Κι από πίσω του ακριβώς ο Υπουργός. Οι άλλοι θα τους έχουν ακολουθήσει. Τι στέκεσαι και με κοιτάς; Πάρε τηλέφωνο.

ΓΑΜΠΡΟΣ: Ξανά;